

АНЂЕЛКО АНУШИЋ, рођен 1953. у Градини код Велике Кладуше, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Човјек њјева на радном мјесту*, 1980; *Предикајно сћање*, 1987; *Међујад*, 1989; *Зимзелен и олово*, 1992; *Некршћени дани*, 1994; *Шпай од писмена*, 1996; *Крст од лега*, 2000; *Лийтурџија за њоражене*, 2003; *Мислици у злату, чиници у сребру*, 2003; *Сребро и шамјан* (избор), 2004; *Ова чаща*, 2007; *Пахуља / Snowflake*, 2007; *Слава и њоруја*, 2008; *Чудилица – њесме за малу и велику децу*, 2011; *Еџиџафи за незнане*, 2015; *Жив си, кажеш*, 2016; *Зимно месџо*, 2017; *Боли, боли ме јако*, 2022. Књиге прича: *Христ са Дрине*, 1996; *Приче са марџине*, 1997; *Огблесци*, 1998; *Усџомене из џакла*, 1999; *Прекодринчеви заџиси о Косову*, 2004; *Пре блеска, а џосле олује*, 2012; *Писмо Пеџу Кочићу и џош џонекоме*, 2015; *Леџенда о в(ј)еџром виџанима*, 2019. Романи: *Силазак сина у сан*, 2001; *Адресар изџубљених дуџа*, 2006; *Прозор оџворен на висџбабу и кукурек*, 2010; *Гласови са Границе – срџска краџиџка џеџралоџија I*, 2016; *С Хомером у олуџи – срџска краџиџка џеџралоџија II, III, IV*, 2018; *Живоџ из засеџе*, 2021. Књига публицистичких и новинарских текстова: *Да мрџиви и живи буду на броџу*, 2002. Књига есеја: *Мркаљев ламенџ*, 2002. Књига мемоарско-дневничких записа: *Заџребачке ефемерџе*, 2003. Монодрама: *Колона*, 2018. Приредио више песничких антологија.

АНА АТАНАСКОВИЋ, рођена 1973. у Крушевцу. Дипломирала енглески језик и књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а мастер рад из области маркетинга и трговине одбранила је 2012. на Универзитету Сингидунум у Београду. Пише прозу, бави се новинарством. Књиге приповедака: *Беоџрадске маџске џриче*, 2006; *Беоџрад је џубав*, 2017. Романи: *Дуеџ гуџа*, 2007; *Јелена Анџујска*, 2008; *Моја џубав Никола Тесла*, 2013, прерађено издање, 2021; *Краџица јорџована*, 2019; *Даворјанка Пауновић*, 2020. Живи и ради у Београду.

ЗДЕНКА ВАЛЕНТ БЕЛИЋ, рођена 1975. у Бачкој Паланци. Завршила студије словачког језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду, а докторирала на Катедри естетике Универзитета Коменски у Братислави. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику

и преводи са словачког и чешког језика. Главна је и одговорна уредница часописа за књижевност и културу *Nový život* и стални судски тумач за словачки језик. Објављене књиге: *Имигранти у Вавилонској кули*, књига разговора (*Imigranti v Babylonskej veži*, на словачком језику 2018), 2017; *Еџеризација: ван конТЕКСТА / Éterizácia: mimo konTEXTu*, двојезична збирка песама, 2018; *Pamätník rodiny Perlenschlipovej*, књига за децу, 2019; *Zvuk euridikiných krokov*, збирка есеја и критика, 2019; *Апокрифи њо Лилиј и друџа њроклејсџива / Apokryfy podľa Lilit a iné zatratenia*, двојезична збирка песама, 2020; *Слика Срба у словачкој књижевности*, 2022. Приредила више књига и зборника. Живи у Новом Саду.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. је био главни и одговорни уредник *Летџојиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друџо лице*, 1998; *Оџиџ*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видџку сџиџа*, 1978; *Слаџање времена*, 1983; *Примарно и ниџанса*, 1985; *Поезџија и окруџе*, 1988; *Образац и чин – оџлеџи о роману*, 1995; „*Певач*“ *Боџка Пеџировиџа*, 1998; *Оџлеџи о Веџку Пеџировиџу*, 2000; *Главни џосао*, 2002; *Профили и сџџуације*, 2004; *Размена дарова – оџлеџи и заџиси о савременом срџском џесниџџиву*, 2006; *Савременост и наслеџе*, 2006; *Криџичке разџледнице*, 2008; *Траџања и сведочења*, 2011; *Оџлеџи о Иви Анџриџу*, 2013; *Сроџсџива и разџаџине – оџлеџи и дневнички заџиси*, 2014; *Осмаџрачница – књиџевне и оџџиџе џеме*, 2016; *Меџу своџима*, 2020. Приредио више књига српских писаца.

МИЛОРАД ГРУЈИЋ, рођен 1950. у Зрењанину. Пише поезију, прозу, есеје и путописе. Књиге песама: *Све џесме*, 1977; *Песме, оџеџ*, 1977; *Само џесме*, 1987. Књига путописа: *Шексџиров вриџ у Парџзу*, 2000. Књиге прича: *У џоноџ, из неке мрачне куџе неџе у свеџу*, 1986; *Новосаџски ноџџурно*, 2000; *У џомрчини архива*, 2010; *Без џранице*, 2016; *У џоџрази за изџубљеном џричом*, 2020. Романи: *У засенку Дунавском соџаку*, 1999; *Боџ Варџарца и Маџара (Istene vadrácnak, istene taguarnak*, 2010, превод на маџарски), 2001, 2019; *Границе*, 2016; *Последње џоџине у Арџа-сџу*, 2018. Биографски есеји: *Сеџам се...*, 1–5, 2016–2021. Приредио: *Водич кроз Нови Саџ и околину* (на српском и енглеском језику), 2004. Живи у Новом Саду.

МИЛОВАН ДАНОЈЛИЋ (Ивановци код Љига, 1937 – Поатје, Француска, 2022). Песник, романсијер, есејист, сатирик, фелџтонист, путописац, мемоарист, књижевни преводилац, био редовни члан Српске академије наука и уметности. Од 1984. живео у Поатјеу у Француској. Књиге песама: *Уроџенички џсалми*, 1957; *Недеџа*, 1959; *Ноџно џролеџе*, 1960;

Баладе, 1966; *Гласови*, 1970; *Числине*, 1973; *Грк у зајвору*, 1975; *Пути и сјај*, 1976; *Ране и нове песме*, 1979; *Мишја руја*, 1982; *Вечити наилазак*, 1986; *Чекајући да стигне њусак*, 1986; *Тачка оштора*, 1990; *Зло и наојачо*, 1991; *Разјоревање вајре*, 2000; *Орада на крају Београда*, 2001; *Србија на Зајагу – light verses*, 2005; *Познавање људи и природе*, 2005; *Риме*, 2007; *Пешачки монолој*, 2007; *Црно исјод ноктију – хиљаду шест стотина двадесет четири епиграма*, 2009; *Храна за птице*, 2014; *Обнова смисла*, 2015; *Животи, животи*, 2016; *Урођенички исалми*, 2017; *Изабране песме (1957–2017)*, 2018. Збирке дечјих песама: *Како спавају шраваји*, 1959; *Фуруница-јојунца*, 1969; *Родна година*, 1972; *Како живи пољски миш*, 1980; *Песме за врло њамејну децу*, 1994; *Како спавају шраваји и груте песме*, 1999; *Маршовско сунце*, 2002; *Пејо Крстиа*, 2005; *Јесен на птијаци*, 2006; *Велика птијаца*, 2006; *Орада на крају Београда*, 2010; *Песма за поглавицу, лубенице и звезде*, 2011; *Тајне између Земље и Сунца*, 2013; *Куда иду корњаче*, 2015; *Далеко, иза седам брда*, 2020. Књиге прозе: *Како је Добрислав проштрао кроз Југославију*, 1977; *Змијин свлак*, 1979; *Сенке око куће*, 1980; *То*, 1980; *Брисани шротор*, 1984; *Као дивља звер*, 1985; *Драги мој Пејровићу*, 1986; *Нека врстиа циркуса*, 1989; *Година пролази кроз авлију*, 1992; *Место рођења*, 1996; *Ослободиоци и издајници*, 1997; *Балада о сиромаштву*, 1999; *Личне ствари*, 2001; *Пустоловина или исјовест у два гласа*, 2002; *Зечји шраови*, 2004; *Човек човеку*, 2006; *Учење језика*, 2008; *Прича о шриоведачу – олед из ашифиције*, 2009; *Добро јесте живети*, 2010. Есеји и огледи: *Лирске расправе*, 1967; *О раном ушјајању*, 1972; *Наивна песма*, 1976; *Мука с речима*, 1977; *Чишћење алаша*, 1982; *Писати под надзором*, 1987; *Мука духу*, 1996; *Тешко буђење*, 1996; *Велики исјити*, 1999; *Ире с речима*, 2005; *Песници*, 2007; *Изнуђене исјовести*, 2010; *Русија, наща далека мајка*, 2015; *Писма без адресе*, 1–4, 2012, 2015, 2018, 2021.

ЕЛВИРА ДИЈАНА, ванредни професор арапског језика и књижевности на Универзитету „Г. д’Анунцио” Кјети-Пескара (Италија). Њене сфере истраживања обухватају књижевну делатност од XIX века до данас, са посебним освртом на арапску књижевност отпора и дисидентства, у њеним различитим облицима. Објавила је више научних и академских чланака. Међу њеним радовима истичу се две монографије о књижевности Либије: *L’immagine degli italiani nella letteratura libica dall’epoca coloniale alla caduta di Gheddafi* („Слика Италијана у либијској књижевности од колонијалне епохе до пада Гадафија”), 2011. и *La letteratura della Libia. Dall’epoca coloniale ai nostri giorni* („Либијска књижевност. Од колонијалне епохе до данас”), 2008. (П. Ј. ди Ђ.)

ЛАБУД ДРАГИЋ, рођен 1954. у Љевишту, Горња Морача, Црна Гора. Дипломирао је Општу књижевност са теоријом књижевности на Филозофском факултету у Београду. Пише прозу, преводи с руског и

италијанског. Књиге приповедака: *Који немају печатања*, 1985; *Срам у ка-
тхедрали*, 1990; *Уочи шрећних џејловова*, 1998; *Дивљи анђео*, 1999; *У зашто-
нима Лејте*, 2003; *Пандорини ветрови*, 2004. Путописи: *По белом свећу*,
2015. Романи: *Долином сенки*, 1994; *Крв и вода*, 2007; *Беле ноћи сивој
сокола*, 2013; *По белом свећу*, 2015; *Кукавичја њилад*, 2016.

МИНА ЂУРИЋ, рођена 1987. у Београду. Ради као доцент на Катедри
за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког
факултета Универзитета у Београду. Докторску дисертацију „Модер-
низација српске прозе 20. века у односу на стваралачку рецепцију књи-
жевног дела Џејмса Џојса” одбранила је на Филолошком факултету 2017.
године. Објавила је више десетина научних радова у публикацијама
националног и међународног карактера, аутор је монографије *Трансму-
зикализација њексја: музика српске модернисичке књижевности* (2022),
један од аутора књиге *Словенска сусрешања: јуџ и зајад* (2021), уредник
публикација *На шрејавици незнани: избор из поезије Васка Појте* (2020),
Венац њркоса: избор из дела Драјослава Михаиловића (2021), приређивач
и преводилац књиге Роберта Ходела *Речи од мрамора: Драјослав Ми-
хаиловић – живои и дело* (2020), коаутор је неколико читанки за средње
школе, извршни уредник издања Вукове задужбине на немачком, руском,
француском и енглеском језику, један од аутора тројезичне дигиталне
изложбе *Вук и Немци* (на српском, енглеском и немачком језику) и др.

САРА ЗДРАВКОВИЋ, рођена 1993. у Новом Саду. Истраживач-при-
правник и докторанд на српској књижевности на Филозофском факул-
тету у Новом Саду. Пише поезију, прозу, студије и књижевну критику.
Области интересовања су јој савремени српски и европски роман. Обја-
вила збирку кратких прича *Сребрне шуме*, 2021.

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса.
Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност на Фило-
зофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским сту-
дијама. Пише поезију, есеје, књижевну и позоришну критику. Бави се
теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом
драмом. Објављена књига: *Леј Минервине сове – оледги о њозоришној
умейносћи*, 2017.

ПЕРСИДА ЛАЗАРЕВИЋ ДИ ЂАКОМО, рођена 1965. у Београду.
Редовни је професор на Универзитету „Г. д’Анунцио” Кјети-Пескара
(Италија) где предаје српску и хрватску књижевност и језик. Сфере ис-
траживања: италијанско-јужнословенски културни и књижевни односи,
јужнословенско просветитељство, савремена српска књижевност. Пише
књижевне приказе, огледе и студије. Међу публикацијама истичу се:

Компаративне студије. Италијанско-српска поезијска прожимања у XX веку, 2012; *У Досићејевом крућу. Досићеј Обрадовић и црнојско просветиољство*, 2015; „Љиљан модри”. *Кристијан Фридрих Темлер и Јужни Словени* (заједно са Пером Јакобсеном), 2020.

РАСТКО ЛОНЧАР, рођен 1993. у Книну, Хрватска. Завршио је основне и мастер студије на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, прозу, есеје, бави се књижевном историјом. Књиге песама: *Нерви од волфрама*, 2017; *Сумоврај*, 2020.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене студије: *Легитимација за синализам – џулсирање синализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуца српске књижевности (ренесансној и барокној српске књижевности)*, 2018. Књига песама: *Без плаке на срцу*, 2020. Приредила више књига.

ЗДРАВКО МИОВЧИЋ, рођен 1958. у Ледићима код Трнова, БиХ. Студије филозофије, компаративне књижевности и социологије завршио на Филозофском факултету у Сарајеву. Магистар је менаџмента, оснивач и директор развојне агенције Еда у Бањој Луци и саветник за решавање развојних проблема у управи, предузећима и заједницама. До сада је објавио девет књига из области одлучивања и управљања развојем и седам књига поезије: *Зашто ти нисам писао*, 2011; *Што зашрејери и несјане*, 2013; *Шкриња и шайаћ*, 2015; *Што је душа скућила*, 2017; *У милости џренућака – сајласице*, 2019; *Љубав винојојца – џјесме о вину и уз вино*, 2020; *Дневна доза носилајце – кафанске џјесме у доба каранћина*, 2021. Живи и ради углавном у Бањој Луци.

МИЛИВОЈ НЕНИН, рођен 1956. у Локу, Шајкашка. Књижевни критичар и историчар, дописни члан САНУ. Пише студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *С-авејчи крићике, с-окови џоезије*, 1990; *Светислав Сјефановић – џрејеча модернизма*, 1993; *С мером и без ње*, 1993; *Суочавања*, 1999; *Сјвари које су џрошле*, 2003; *Сјвари лисац*, 2003; *Случајна књига – колаж о Тодору Манојловићу*, 2006; *Српска џесничка модерна*, 2006; *Сјјне књиге – о џрејисци српских џисаца*, 2007; *Слајка књига*, 2008; *Седам бележака – мала књига о Црњанском*, 2009; *Савиченћа – српски књижевници искоса*, 2010; *Свети мирис џамјивека – фрајменћи о Лази Косћићу*, 2011; *Савић Милан*, 2011; *Седам брежуљака – књига о Црњанском*, 2013; *Славни Шајкаш о Лази Косћићу*, 2014; *Слово џврдо – о џрејисци Илариона Руварца*, 2016; *Сви моји банајски џисци – џриказе и џрикази*, 2016; *Светислав Сјефановић, ојей*, 2016; *Срејен*

Марић, 2017; Српских новина годоџак и друџи годаци, 2017; Сџењак Црњанској, 2020; Самидба – највише о Павићу, 2020; Суџра је холпар – моџи мађарски џисци, 2021. Приредио више књига и антологија.

РАЈКО ПЕТРОВ НОГО (Борија код Калиновика, БиХ, 1945 – Београд, 2022). Писао поезију, есеје и књижевну критику и био редовни члан Академије наука и умјетности Републике Српске. Књиге песама: *Зимомора*, 1967; *Зверињак*, 1972; *Родила ме џејка коза* (за децу), 1977; *Безакоње*, 1977; *Планина и џочело*, 1978; *Колиба и џејка коза* (за децу), 1980; *На крају миленија*, 1987; *Лазарева субојџа*, 1989; *Лазарева субојџа и друџи дани*, 1993; *На кайџама раја*, 1994; *Лирика*, 1995; *Мало докуменџарних дејџаља*, 1998; *Нек џада снијеџ Госџоде*, 1999; *Најлејџе џесме Рајка Пејрова Ноја* (прир. Ђ. Сладоје), 2001; *Недремано око*, 2002; *Није све џројало*, 2004; *У Виловоме долу* (изабране и нове песме), 2005; *Јечам и калојер – џлоса*, 2006; *Не џикај у ме*, 2008; *Човек се враџа куџи* (избор), 2010; *У долу џуџиџи јечам – девејџ сџирофа једне џовесџи* (избор), 2013; *Преко џејела*, 2015; *Соней и смрџи*, 2017; *Позни сџихови*, 2018; *Докуменџарни дејџаљи*, 2019; *Мождани удар – џесме и зайџси*, 2019; *Доме бивџи доме* (избор), 2019; *Вран џавран Дис*, 2020; *Разџовор дуџе и џела – џесме и зайџси*, 2020. Књиге критика, есеја и студија: *Јеси ли жив*, 1973; *Обиље и расај маџерије*, 1978; *На Вуковој сџази*, 1987; *Сузе и соколари*, 2003; *Сонейџи и џоеме Скендера Куленовиџа*, 2010; *Зайџиџи џо*, *Рајко*, 2011; *Зайџиџи и најџиџи*, 2011; *С мене на уџџај – ремоар*, 2014. Објавио и *Дела Рајка Пејрова Ноја 1–5*, 2003. и *Изабрана дела 1–7*, 2015. Приредио више књига, зборника и антологија.

ДУШАН ПАЈИН, рођен 1942. у Београду. Дипломирао филозофију 1968. на Филозофском факултету у Београду, а докторирао 1978. на Филозофском факултету у Сарајеву. Историчар културе, филозоф, посебно се бави историјом источних култура и њиховим утицајем на Запад, пише монографије, студије и есеје, преводи с енглеског. Објављене књиге: *Друџа знања: есеји о индијској медијџивној џрадиџији*, 1975; *Исходиџиџа Исџока и Зайада*, 1979; *Филозофија уџаниџада*, 1980; *Танџризам и жоа*, 1986; *Вредносџи неџиџљивој: сусрејџ Исџока и Зайада*, 1990; *Океанско осеџање*, 1990; *Оџеловљење и искујљење*, 1994; *Унуџраџња свејџлосџи: филозофија индијске умейносџи*, 1997; *Филозофија умейносџи Кине и Јајана*, 1998; *Пуџ змаја: речник џаоизма* (коаутор А. Маринковић), 2004; *Лејо и узвиџено: филозофија умейносџи и есџејџика – од ренесансе до романиџзма*, 2005; *Сџварање и исџјавање: филозофија умейносџи у аџиџици, хеленизму и средњем веку*, 2006; *Зен: учење, џракса, џрадиџија, савремени уџиџаџи*, 2012; *За бољи свејџ: дела великана кулџуре у 20. веку*, 2013; *Жоа – дух и џело: џрадиџија и џраксе у 21. веку*, 2014; *За свечове-*

чанску заједницу – Димитрије Митриновић (1887–1953), 2016. Приредио више књига и зборника.

ГОРАН ПЕТРОВИЋ, рођен 1961. у Краљеву. Српски књижевник, академик, пише прозу. Књиге приповедака: *Саветни за лакши живој*, 1989; *Осврво и околне њриче*, 1996; *Ближњи*, 2002; *Све што знам о времену* (избор), 2003; *Разлике*, 2006; *Весела Удба*, 2007; *Исход њаванице која се љуџа – кино-новела*, 2010; *Породичне сторије*, 2011; *Унутрашње двориште*, 2018. Дrame: *Скела*, 2004; *Мајица*, 2011. Књига записа: *Прејраживач*, 2007. Романи: *Ајлас ојисан небом*, 1993; *Ојсага цркве Свејој Сјаса*, 1997; *Сјиничарница „Код срећне руке”*, 2000; *Пајир са воденим знаком (Роман делџа: Ток 1)*, 2022; *Иконосјас (Роман делџа: Ток 2)*, 2022.

РАНКО ПОПОВИЋ, рођен 1961. у Залому код Невесиња, БиХ. Школовао се у Сарајеву, где је 1985. дипломирао на Филозофском факултету. Магистрирао 1990. на Филолошком факултету у Београду, а докторирао 2005. на Филозофском факултету у Бањој Луци. Дописни је члан у радном саставу Академије наука и умјетности Републике Српске (АНУРС). Редовни је професор Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци. Пише књижевну критику, огледе и студије из области српске књижевности XIX и XX века. Објављене књиге: *Завјетно њамћење њјесме – сјварносни конџексј срјске њоезије с краја 20. вијека*, 2007; *Чин њрејознавања – ојлеги о срјском њјеснишјву*, 2009; *Горка ведрина Исјока – хумор у Андрићевим романима*, 2012; *Парадокси и молишје*, 2013; *Ризничари и њамџишјељи* (група аутора), 2013; *Траједија без кајтарзе*, 2014; *Ријечи за срејтање*, 2014; *Пјесник великој њомирења – особеносји умјетничкој израза Бранка Ђојића*, 2015; *Чииаји и бији*, 2017; *Скућен у ријечи – зайиси о њоезији Борђа Сладоја*, 2020; *Очишавање гушце – крајика њривајина њовијесј чииања*, 2021.

НЕНАД СТАНОЈЕВИЋ, рођен 1982. у Сремској Митровици. Бави се српском књижевношћу XX века, пише огледе, есеје и књижевну критику. Књига есеја и критика: *У ојлегалу лијтерајуре*, 2017.

НИНА СТОКИЋ, рођена 1996. у Шапцу. Основне и мастер академске студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2020. године одбранила мастер рад „Чудо у српској драми XX века – Пекић, Симовић, Ковачевић”. Истражује савремени роман и савремену драму, пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици. Координатор је Драмске секције Филозофског факултета у Новом Саду.

БИЉАНА ТУРАЋАНИН НИКОЛОПУЛОС, рођена 1984. у Требињу, БиХ. Ради као лектор српског језика у Атини. Пише студије, есеје и књижевну критику, бави се српском средњовековном и савременом књижевношћу, објављује у периодици.

ДРАГАН ХАМОВИЋ, рођен 1970. у Краљеву. Дипломирао, магистрирао и докторирао на групи за српску књижевност и језик Филолошког факултета у Београду. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мракови, рује*, 1992; *Намешћеник*, 1994; *Мајична књија*, 2007; *Албум раних сјихова*, 2007; *Жежено и нежно*, 2012; *Змај у јајету – наивне ђесме*, 2013; *Тиска – ђесме и ђонеки зајис*, 2015; *Меко језиро – ђесме с ђрајшећом ђрићом*, 2016; *Појрављањ усјомене*, 2017; *Бежанијска коса*, 2018; *Извод из мајичне књије*, 2019; *Рођен као змај – ђесме деће и нимало наивне*, 2019; *Зацјићена маска*, 2020; *Лик са Лимеса*, 2020; *Две хиљаде двадесетиа*, 2021; *Присујни трађани: у сјомен краљевачких жрјјава рајиа 1941–1945*, 2021. Роман: *Род ораха*, 2022. Књиге есеја и критика: *Сјвари овдацње*, 1998; *Песничке сјвари*, 1999; *Последње и ђрво*, 2003; *С обе сјране*, 2006; *Лејо и цјицаји – ђоезија и ђоејика Јована Хрисјића*, 2008; *Песма од ђочетика*, 2009; *Раичковић – ђеснички развој и ђоејичко окружење*, 2011; *Мајични ђросјор*, 2012; *Пуј ка усјравној земљи – модерна срјска ђоезија и ђена кулјурна самосвесј*, 2016; *Момо тражи Кајора – ђроблем иденјишејиа у Кајоровој ђрози*, 2016; *Преко века – из срјске ђоезије ХХ и ХХИ сјолећа*, 2017; *Лица једнине*, 2018; *Знаци расјознавања – ђрилози за саморазумевање срјске књижевностии*, 2020. Приредио више књига.

ДАНА ХУЧКОВА, рођена 1965. године. Дипломирала је на Филозофском факултету Универзитета Коменског у Братислави, на катедри естетике, смер наука о књижевности (1991). Године 2003. стекла је звање самостани научни радник. Усмерена је на истраживање словачке књижевности на прелазу 19. и 20. века (до 1918), словачку модерну, кратке жанровске форме у периоду реализма и модерне, књижевност холокауста, савремену словачку прозу, уредништво и текстологију. Од 1991. године ради у Институту словачке књижевности Словаке академије наука. Биле је уредница у научном часопису *Словачка књижевност* (1999–2000), заменица директора института (2001–2006), директорица института (2007–2019). Од 2019. године је руководилац Одељења текстологије и дигиталних пројеката и научна уредница часописа *Словачка књижевност*. Говори руски, немачки, пољски и енглески. (З. В. Б.)

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском

факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фицџералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро, *Бексџиво*, 2006; *Превице среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, њријашељство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбуршке стјене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свеју*, 2007; *Мемоари њреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пещчани замак*, 2004; *Црни њринц*, 2005; Флен О’Брајен, *На реци „Код две њишце”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исјод коже*, 2003; *Кица мора њасџи*, 2004; Лиза Скотлајн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умреџи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са меџком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис кулџура, конџракулџура, усјон хџи конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

МЛАДЕН ШУКАЛО, рођен 1952. у Бањој Луци, БиХ. Теоретичар књижевности, професор на Филолошком факултету у Бањој Луци. Пише прозу, студије, књижевну критику и огледе и преводи с француског. Објављене књиге: *Народно њозориџије Босанске Крајине 1930–1980* (коаутори П. Лазаревић, Ј. Лешић), 1980; *Оквири и ољедала*, 1990; *Љубичасџи ореол Данила Кица*, 1999; *Одмрзавање језика – њоеџика сџџраносџи у дјелу Миодраја Булаџовића*, 2002; *Пукоџина сџварноџ – одмрзавање језика, нулџо*, 2003; *Бавољи дукаџи – о Иви Андрићу*, 2006; *Облици и искази, ољедџи*, 2007; *Порџреџи – из срџске књижевносџи у БиХ*, 2015; *Крхоџине и груџе њриче*, 2016; *Кулџурни џденџџџеџи Кочићевих јунака*, 2018; *Велике џлузџе (џџривосџи, џеаџџралносџи, сџџраносџи)*, 2020; *Криџџџџџи оџклони*, 2020; *Образовни џпарадокси – фраџменџи, афоризми, џџџаџџи, схолџе*, 2021.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ